

תת"ע 28308/04 - קיסר מסארוה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 28308-04 מ.י. ענף תנועה ת"א נ' מסארוה
תיק חיצוני: 26200507007

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת דורית בונדה
המבקש	קיסר מסארוה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לביטול גזר-דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 29.4.04, בהעדר התייצבות לדיון ההקראה אשר נקבע בעניינו בפני כב' השופטת (כתוארה אז) אורנה שדמי.
2. המבקש זומן לדיון כדין ואף חתם על ההזמנה לדיון (כתב האישום), אולם בחר שלא להתייצב לדיון, נשפט כדין בהעדרו והורשע בעבירה על תקנה 308 (ד) לתקנות התעבורה- שעניינה שימוש ברכב עליו נמסרה הודעת אי שימוש על ידי שוטר שהוא בוחן תנועה.
3. בגין עבירה זו נגזרו על הנאשם קנס בסך של 1,000 ₪, פסילת רישיון הנהיגה לתקופה בת 3 חודשים ופסילה של רישיון הנהיגה לתקופה בת 2 חודשים על תנאי לשנתיים.
4. המבקש אינו עותר לביטול הכרעת הדין, לא טוען כלל להגנה אפשרית, כשבקשתו הינה לביטול גזר הדין בלבד.
5. לטענתו, לא התייצב לדיון מאחר ו-"המצב הכלכלי בבית לא היה טוב" ואביו היה חולה.
6. עתה הוא נזקק לרישיונו, בשל מצבה של אמו, שאינה חשה בטוב ובהיותו "בן יחיד בין שתי אחיות" הוא נזקק לרישיון להסעתה "למקומות שהיא חייבת".
7. בקשת המבקש לא נתמכה בתצהיר או במסמכים רפואיים התומכים בה.
8. המבקש מתעלם בבקשתו לחלוטין ממשך הזמן הרב אשר חלף ממועד הדיון אליו זומן ומתן פסק-הדין ועד להגשת הבקשה (למעלה מעשור) ואינו מפרט מדוע יש להידרש לבקשה אשר הוגשה שלא במועד החוקי אותו קבע המחוקק.
9. המבקש אינו טוען כי מדובר בגזר דין אשר עונשיו אינם הולמים את מעשה העבירה ואף אינו טוען לעיוות דין.

10. בהתאם לרע"פ 9142/01 סוראיה איטליא ואח' נ' מדינת ישראל (2.10.13) החלטתי לדון בבקשה שלא בנוכחות הצדדים.

דין:

11. בהתאם לסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ניתן להורות על ביטול פסק-דין (ובעניינינו נתבקש אך ביטול גזר-הדין), באם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדיון או באם אי ביטול פסק הדין יגרום עיוות דין לנאשם.

12. בר"ע 418/85 פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(3) בעמ' 279 (מיום 14.8.85), כב' הנשיא מ' שמגר (כתוארו אז), קבע ביחס לאי התייצבות נאשמים לדיוני תעבורה:

"זכותו של הנאשם היא, כי יוזמן כדין וכי תינתן לו האפשרות להיות נוכח במשפט, במועד שנקבע, אם יבחר בכך. כידוע, יש לא מעטים מבין הנאשמים בעבירות תנועה, אשר בוחרים מעיקרא שלא להתייצב בשל טעמים שונים, ואף זאת זכותם, אם הם מקיימים את התנאים שנקבעו בקשר לכך בחיקוקים הרלוואנטיים; מכאן גם התפתחה השיטה של ברירת המשפט, הנוהגת עתה ואשר בנויה כל-כולה על קיום הדיון שלא בנוכחות הנאשם, אלא אם זה האחרון בוחר בכך מפורשות. משקיבל הנאשם את ההודעה על מועד המשפט, ניתנה לו בכך ההזדמנות הנאותה שיהיה לו, כדברי הסניגור המלומד, יומו בבית המשפט.... מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך, כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם מעיקרא, וכי לא יתפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דיון כפול ללא צורך, שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט עומס נוסף, שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף העניין".

וראו גם ע"פ (מחוזי י-ם) 9407/05 קינג אללה נ' מדינת ישראל (9.8.05), מפי כב' השופט עוני חבש: "בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי לנוכח ריבויים של מקרי אי ההתייצבות, במיוחד בתיקי תעבורה, יש לקבוע כי ברגע שהנאשם הוזמן כדין, ניתנה לו האפשרות להיות נוכח במשפטו ולנסות להוכיח את חפותו. ומשלא התייצב, אין לו אלא להלין על עצמו, ודי בכך כדי שיהיה לו יומו בבית המשפט".

13. המבקש ידע לדבריו על מועד הדיון והיה עליו להתעדכן בתוצאות משפטו. למבקש עמדו 30 ימים להגשת הבקשה לביטול פסק-דין בעוד הבקשה הוגשה כאמור בחלוף למעלה מעשור.

14. לא צורפו לבקשה מסמכים המראים כי המבקש היה מנוע במשך העשור האחרון להתפנות להגשת הבקשה וודאי שאין המבקש יכול לצפות כי עתה משגמלה בליבו ההחלטה לטפל בענייניו, בית המשפט יפתח את שערי, שנית, בהתעלם מהזמן שחלף.

15. גם בחינת העונש אשר הוטל על המבקש מלמדת כי מדובר בעונש מתון, כשלצד העבירה שנעברה קיימת חובת פסילה של רישיון הנהיגה לתקופה מינימאלית בת 3 חודשים, בה הסתפק בית המשפט בגזר-דינו, בצירוף פסילה על תנאי וקנס שאינם גבוהים.

16. לפיכך ובמכלול הנסיבות, לא מצאתי כי במקרה שלפני התקיימו התנאים לביטול גזר-הדין.

17. משכך, אני מורה על דחיית הבקשה.

18. גזר-הדין אשר ניתן בהעדר המבקש ביום 29.4.04 יותר על כנו.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשע"ה, 13 יולי 2015, בהעדר הצדדים.